

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/432/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913205832
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6913205832.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Debt Finance AG, IČO: CHE- 100.023.266, so sídlom Industriestrasse 13C, CH- 6300 Zug, Švajčiarsko, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, P. O. BOX 205, Bratislava, proti odporkyni Q. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. W. XX, Y. W., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne (do 30. 06. 2016): Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa č. 5/A, Lučenec, v konaní o zaplatenie 206,15 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/ 461/2013-83 zo dňa 06. 10. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 129,78 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, potvrdzuje.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania priznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd konanie podľa ust. § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) zastavil. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP tak, že zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 129,78 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia; odporkyni náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnila. V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že navrhovateľ procesne zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, preto je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 129,78 €. V uvedenej súvislosti rozpísal okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia jednotlivé úkony právnej služby, za ktoré priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania s tým, že odmenu za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 06. 10. 2014 oproti vyčíslenej sume krátil v zmysle ust. § 13a ods. 4 veta prvá vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., nakoľko na predmetnom pojednávaní došlo iba k vyhláseniu rozhodnutia.

2. Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa navrhovateľ čo do výroku o trovách vedľajšieho účastníka odvolal a v odvolaní uviedol, že žiada, aby odvolací súd na základe ust. § 220 OSP uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania nepriznáva. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že procesný kódex rozlišuje dva typy vedľajších účastníkov (§ 93 ods. 1 a § 93 ods. 2 OSP), ktorí môžu vystupovať v sporovom konaní. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka podľa ust. § 93 ods. 2 OSP do konania dáva samotný zákon, pretože sa predpokladá, že svojim aktívnym pôsobením poskytne účastníkovi, na

strane ktorého v konaní vystupuje, pomoc v spore. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že dôvodom späťvzatia žaloby bolo, že súd je v súlade s ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa povinný prihliadnúť na premlčanie uplatneného nároku ex offo. Navrhovateľ využil dispozičné právo podľa § 96 ods. 1 OSP a zobral žalobu späť, pretože s účinnosťou od 01. 05. 2014 právny poriadok určuje orgánu rozhodujúcemu o nároku, ktorý vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť prihliadať na premlčanie uplatneného nároku aj bez návrhu, čo podľa navrhovateľa znamená, že odporkyňa by ako spotrebiteľ dosiahla v konaní rovnaký úspech aj bez pričinenia vedľajšieho účastníka a to práve z dôvodu povinnosti súdu ex offo prihliadnúť na premlčanie uplatneného nároku navrhovateľa. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní zdôraznil, že vedľajší účastník vo vyjadrení k žalobnému návrhu neuviedol žiadne iné skutočnosti, ani právne argumenty, nad rámec tých, ktoré je súd povinný zistiť sám z úradnej povinnosti a ktoré by nevedli navrhovateľa k späťvzatiu žalobného návrhu aj bez vyjadrenia vedľajšieho účastníka. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že trovami konania je v zmysle § 137 OSP okrem iného aj odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát. Povinnosť hradiť trovy konania spočíva v tom, že súd uloží jednému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré v priebehu konania druhý účastník musel znášať, resp. už zaplatil. Táto povinnosť nezahŕňa všetky trovy konania, ale iba tie, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, teda súd nemôže uložiť účastníkovi konania povinnosť hradiť také trovy, ktoré druhý účastník vynaložil zbytočne. Základnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o náhrade trov civilného súdneho konania je zásada úspechu vo veci uvedená v § 142 ods. 1 OSP. Právo úspešnej procesnej strany voči neúspešnej strane vychádza zo základného princípu dvoch strán v kontradiktórnom postavení. V prípade že účastník, ktorý mal vo veci úspech náklady potrebné k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva skutočne vynaložil, tak je priznanie náhrady účelne vynaložených trov konania v sporovom konaní pravidlo, z ktorého existujú výnimky. Je preto podľa navrhovateľa potrebné rozlišovať medzi právom na právnu pomoc a národom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní uviedol, že s otázkou účelnosti trov konania, najmä vo vzťahu k zastúpenému účastníkovi konania advokátom v prípade hromadných, administratívne jednoduchých podaní sa vo viacerých nálezochoch zaoberal aj Ústavný súd ČR (napr. sp. zn. IV. ÚS 3259/11, sp. zn. III. ÚS 3303/11, sp. zn. I. ÚS 989/12), ktorý dospel k rovnakému záveru. Z uvedených rozhodnutí ÚS ČR je podľa navrhovateľa zrejmé, že súd ktorý rozhoduje o priznaní, či nepriznaní náhrady trov konania musí prihliadať nielen na procesnú úspešnosť v spore, ale aj na účelnosť vynaložených trov konania. Okrem neúčelnosti vynaložených trov vedľajšieho účastníka, navrhovateľ v odvolaní namietal aj spôsob vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý označil za neadresný, uskutočnený len oznámením o vstupe do konania so žiadosťou o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami a to bez akejkoľvek znalosti predmetu konania. Zdôraznil, že obrana žalovaných spotrebiteľov vedľajším účastníkom v jednotlivých konaniach spočíva v paušálnych úkonoch, ako napr. vznesenie námietky premlčania uplatneného nároku navrhovateľa, bez akejkoľvek nadväznosti na postoj žalovaného spotrebiteľa k plneniu premlčaného dlhu, predstavujúceho naturálny obligačný záväzok a takisto paušálne vyjadrenie bez akejkoľvek špecifikácie konkrétneho prípadu, keď vedľajší účastník poukazuje na spotrebiteľský charakter veci s potrebou skúmania existencie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka predstavuje formulárové podanie, ktoré má podobu použitého vzoru, pričom sa od ostatných vyjadrení tohto vedľajšieho účastníka odlišuje len v minimálnej miere a to len tak, aby mohlo byť čo do určitosti účastníkov a predmetu konania dostatočne individualizované. Základ právnej argumentácie, vrátane jej štylizácie a formálneho vyjadrenia je však totožný alebo len s drobnými odchýlkami. Za týchto okolností je podľa navrhovateľa nutné konštatovať, že spísanie takéhoto podania predstavuje skôr administratívny úkon, než vykonanie úkonu právnej služby. Okrem toho je vedľajší účastník v každom konaní zastúpený advokátom bez zreteľa na právnu, či skutkovú náročnosť sporu. Podľa názoru navrhovateľa právne zastupovanie advokátom, by bolo odôvodnené len v náročných právnych veciach, čo nie je prípad vznesenia námietky premlčania. Navrhovateľ v odvolaní poukázal ďalej na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Sž 10/2014, sp. zn. 6 M Cdo 5/2013, na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5 Co 465/2013 a na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17 Co 91/2012, ktorými chcel navrhovateľ podporiť svoj právny názor týkajúci sa neúčelne vynaložených trov vedľajšieho účastníka. V závere odvolania navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia nepriznáva.

3. Krajský súd ako súd odvolací prejednal správnosť záverov okresného súdu vyjadrených v odvolaní napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka v rozsahu danom ust. § 379 CSP, bez nariadenia

pojednávania a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP ako vecne správne potvrdil.

4. Z obsahu odôvodnenia odvolaní napadnutého uznesenia okresného súdu vyplýva, že okresný súd rozhodol o trovách vedľajšieho účastníka podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku (OSP) v znení platnom a účinnom do 30. 06. 2016. Dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zák. č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (CSP), kde sa v Piatej časti označenej ako Spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia v § 470 ods. 1 uvádza: „ ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti“.

5. Zo spisu odvolací súd zistil, že návrhom na vydanie platobného rozkazu sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi do 15 dní od doručenia platobného rozkazu sumu 206,15 €, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 163,03 € od 05. 10. 2012 až do zaplataenia a v tej istej lehote nahradiť navrhovateľovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia. V prípade, že odporkyňa podá proti platobnému rozkazu odpor, navrhovateľ navrhol, aby súd po vykonanom dokazovaní vydal vo vymedzenom rozsahu rozsudok.

6. V podaní zo dňa 19. 11. 2013 Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove konajúcemu súdu oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného spotrebiteľa a žiada, aby mu súd doručil návrh na začatie konania spolu s prílohami.

7. V podaní zo dňa 17. 03. 2014 sa vedľajší účastník na strane odporkyne vyjadril k obsahu žalobného návrhu a vo vyjadrení uviedol, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. V podaní zo dňa 08. 04. 2014 pôvodne v žalobe označený navrhovateľ namietať proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Uznesením č. k. 9C 461/2013-56 zo dňa 23. 06.2014 okresný súd vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne pripustil.

8. V podaní zo dňa 13. 05. 2014 pôvodne v žalobe označený navrhovateľ navrhol, aby súd pripustil zmenu účastníkov konania na strane navrhovateľa tak, že do konania namiesto spoločnosti Profidebt Slovakia s.r.o. so sídlom v Bratislave vstúpi spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG so sídlom Zug, Švajčiarsko.

9. Uznesením č. k. 9C 461/2013-66 zo dňa 02. 09. 2014 okresný súd pripustil zmenu účastníkov konania na strane navrhovateľa a to v zmysle návrhu pôvodne v žalobe označeného navrhovateľa zo dňa 13. 05. 2014.

10. V podaní zo dňa 03. 10. 2014 zoberal navrhovateľ návrh na začatie konania bez uvedenia dôvodu v celom rozsahu späť. Okresný súd Rimavská Sobota, tak ako bolo vyššie uvedené, konanie na základe uvedeného dispozitívneho úkonu navrhovateľa zastavil a o trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP tak, že zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania. Navrhovateľ sa s uvedeným rozhodnutím okresného súdu nestotožnil, podal odvolanie, kde namietať predovšetkým neúčelnosť vynaložených trov vedľajšieho účastníka.

11. Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa odvolací súd uvádza, že rozhodnutie okresného súdu je v odvolaní napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka vecne správne. Námietky navrhovateľa súvisiace s neúčelnosťou trov vedľajšieho účastníka nepovažuje odvolací súd za opodstatnené, pretože vedľajší účastník na strane odporkyne sa vo veci vyjadril ešte pred nadobudnutím účinnosti ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa t.j. pred 01. 05. 2014, konkrétne v podaní zo dňa 17. 03. 2014. V nadväznosti na uvedené vyjadrenie vedľajšieho účastníka zoberal navrhovateľ bez uvedenia dôvodu žalobný návrh späť, čo znamená, že z hľadiska procesného zavinenia zastavenia konania navrhovateľ procesne zaviniť zastavenie konania. V danom prípade tak, ako bolo vyššie konštatované, došlo k zastaveniu konania na základe späťvzatie návrhu na začatie konania. Na rozhodovanie o trovách konania teda okresný súd správne aplikoval ust. § 146 ods. 2 OSP, ktoré vychádza zo zásady procesného zavinenia zastavenia konania, nie zo zásady úspechu v spore, ktorá determinuje rozhodovanie o trovách konania v zmysle ust. § 142 OSP. Pokiaľ teda navrhovateľ v odvolaní argumentoval ustanovením § 142 ods. 1 OSP, jeho argumentácia nie je

správna, pretože aplikácia ust. § 142 OSP na rozhodnutie o trovách prvostupňového konania nebola v danom prípade opodstatnená. Navrhovateľ v odvolaní argumentoval tiež tým, že vedľajší účastník na strane odporkyne si uplatňuje náhradu trov konania za obsahovo jednoduché vyjadrenie vo veci, takmer totožné s vyjadreniami vedľajšieho účastníka v iných konaniach. V nadväznosti na uvedené, odvolací súd uvádza, že aj navrhovateľ si obsahovo jednoduchými návrhmi na začatie konania uplatňuje žalované nároky vrátane nároku na náhradu trov konania, čo znamená, že samotný predmet konania logicky determinuje vyjadrenie druhej procesnej strany resp. vedľajšieho účastníka vystupujúcej na tejto opačnej procesnej strane. Nemožno sa teda stotožniť s námietkami navrhovateľa týkajúcimi sa neúčelnosti vynaložených trov vedľajšieho účastníka, tak ako sú prezentované v odvolaní navrhovateľa.

12. Vo vzťahu k neúčelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, vzhľadom na účel a zmysel činnosti združenia na ochranu spotrebiteľov, odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 2257/08 zo dňa 07. 07. 2009, kde Ústavný súd ČR uviedol, že „vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc nemožno prostredníctvom pojmov neúčelný vymedzovať kategórie subjektov, ktoré by z hľadiska právneho zastúpenia mali mať odlišné postavenie a tak im de facto právo na náhradu trov konania upierať a z hľadiska ostatných subjektov ich diskriminovať“.

13. Na základe uvedených skutočností odvolací súd uznesenia okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 129,54 €, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti uznesenia ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o ich výške rozhodne v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

15. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).